

SzülnaPUNK - Ezredvégi prolibuli

Mi nem feledkezünk meg hőseinkről, per sze a HétköznaPI CSAIódásokról sem. Tegyük hozzá: ők sem engednék. Kerek születésnapjukat két kiadvánnyal is ünneplik, mindkettő jubileumi hangversenyükhöz kapcsolódik. Van ugye a CD/MK illetőleg a videóakazetta változat, mindkettő korhú dokumentumaként szolgál 2000. április 30.-i (igaz május 1.-jébe is átnyúló) pécsi Hard Rák Café-s bulijuknak, mely a hármas jelző jegyében zajlott: Isten, haza, család.

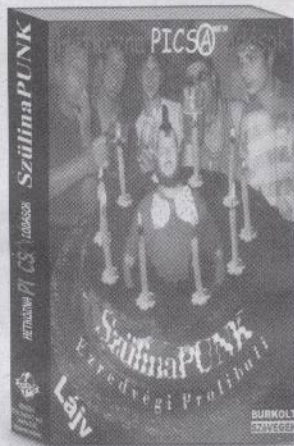
A pécsi PICSA tízéves munkája alatt egy nemzedék nőtt fel, mely talán sohasem lesz normális (Megyeri szavaival: "Szociálisan problémásak."). Ennek a generációnak jónéhány képviselője jelent meg - az ország minden tájáról - az emlékezetes, valahol Hétköznapi koncerten, amelyen szinte azonnal indult a pogó, lendült a kéz, kezdődött az anarchia, kiengedték a punk rock and rollt a (pezsős)palackból. Iszonyatos tömeg, kis, zsúfolt színpad jellemezte a helyszínt, de ki törődött ezzel egy ilyen mámoros pillanatban, főleg amikor egymást

kövezték a csapat régi és új himnuszai. Felsorolni is nehéz, mert a legfrissebb "Szélsődál"-tól a "Hármas jelszó"-n át a "Régi eset"-ig (egy 1984-es rendőr sztori) szinte minden elhangzott. Na nem, mint ha a "Szeresd a rendőrt a kedvemért" (Martos Csongor vendégbillentyűssel), a "Jól érzem magam", vagy személyes kedvenceim ("Belfast" és "Vonatlanok") az "Isten hozott nálunk, Johnny!"-val, meg a "Viktor"-ral egyetemben nem kerültek volna terütekre. Azonban az emelkedett hangulathoz hozzátartoztak a kisebb poénok is, így például egy izelítő a "Forró szél" (egy alap filmsorozat) főcímejének elővezetése egy Surda Surdilovics-os táncsal megfejelve, vagy a Rolling Stones "Honky Tonk Woman"-jének magyarosítása (csak nem tévedek...) egy kurvás szöveg-környezetbe átültetve.

"Egyszerűek vagyunk és őszinték" - vallotta Barna, a koncertfelvételek közötti pihenőkben a riporter lánynak, mert hogy ilyen is van. A tagok megemlékeznek a kezdetekről, felelevenítenek szép és mulatságos em

lékeket, színt vallanak (piros-fehéret): "Most sem vagyunk Beethovenek" - Megyeri. Nem is várjuk tőlük, éppen elég, hogy kiemelkednek az átlagos punk csapatok sorából egyszerű, ámde emlékezetes, humort sem nélkülöző témákkal, sokszor politikáló dal-szövegeikkel. Szóval nem okoznak Csalódást, hozzák a formájukat, meg az olykor rock 'n' roll os alapokat, s erre pakolják rá - mondandó Rubik Ernő - ötleteiket, ebből kerekedik ki punkrockjuk, az a tipikus "hétköznapunk". Elismeréssel nyilatkoznak a megszólított, többnyire alkoholos ünnepi mámorban úszó, elzarándokolt rajongók is, s hogy legyen valami kis plusz is, kapunk mindezek felül még két ritkaságszámba menő videóklipet (a régebbi aztán nem semmi: Feri Kádár pólóban, hatalmas pajesszal, közben dolgozzák fel a "Boci, boci tarká"-t...), csak hogy meglegyen itthon, nekünk is, ha már a tévében nem láthatjuk.

No de vissza a koncerthez, a táncoló, pogózó tömeghez, a tenyérnyi helyen száznázó zenészekhez, mert arról még nem

szóltunk, miszerint a klasszikus felállás is szőhöz jutott Koltással illetve Friggyessel, szóban megidéztek Császár Elődöt (Vajon miért?), s az ünnepi "concerto" végére még beiktatásra került egy főfajta tortadobálás is. Édesszájúak előnyben! A Hangulatjelentés megtörtént, már csak a jókívánságok vannak hátra. Tehát: Happy Borzdéj, ha már egyszer Pécs!

Bánfalvizuáló